

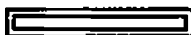
kään muuhun kun hauskan pitoon. Merimiehen elämässä onkin kaksi aivan vastakkaista puolta niinkuin palkintometallissa on nurja ja oikea puoli. Työläistoveri, jätän sinun itsesi päätettäväksi, kumpiko puoli merimiehen elämästä on nurjapuoli metallista, kärsimys ja orjuusko merellä, tahi juomalla maljat pohjaan iloisissa rantakaupungeissa. Minulla on omat käsitykseni asiasta saatujen kokemusten perusteella. Kuitenkin tiedän sellaisen tilanteen olevan "opiumia" merimiesten ajatuksille. Se estää meidät yleisemmin käsittämästä asiain todellista tilannetta, aivan kun sumu estää purjehduksen merellä. Päivä seuraa yötä' sanotaan ja niinpä löysimme itsemmekin vielä elävitten joukosta seuraavana aamuna. Näлкä kurni suolissamme ja kupari seppä takoi päässä, mennessämme haeskelemaan aamiaista laivoista. Päästyämme rantaan, jäämme uteliaina katsелеmaan hevosten siirtämistä laivasta maihin. Hevoset, joitakin lukuunottamatta, olivat vaivaisia ja loppuun kulutettuja juhtia. Eräältä belgialaiselta saimme tietää hevosten olevan Englannin kaivoksissa loppuun raataneita ja matkalla makkaratehtaalle. Siis me emme ol-

leet ainoita joille "vapaakyytiä" annettiin. Ero oli vaan siinä että hevoslasti oli työvoimansa loppuun kuluttanut ja jouti makkaratehtaaseen kun sitä vastoin me palkkaorjat olimme nuoria ja täysissä ruumiin voimissa joten meitä voitiin tarpeen vaatiessa vielä käyttää uuden pää-oman luomiseksi.

Näin jatkuu päivästä toiseen. Vanhojen työvoimansa menettäneiden tilalle astuu uusia. Luonto ikäänkuin lahjoittaa omistavalle luokalle sekä inhimillisen, että eläimellisen voiman mitä he, kapitalistit, voivat käyttää mielensä mukaan.

Me työläiset olemme vain vieläkin välinpitämättömiä omista olosuhteistamme ja siksi saamme niistä kärsiä.

Napoleonin lempilauseesta "ken myöhään nukkoo hän ei näe kuinka ihanaa on aamu-auringon nousu". Tämä on hyvä ohje meille palkkatyöläisillekin, sillä mitä aikasempan pääsemme tietoisiksi eli heräämme näkemään luokkamme kurjat olosuhteet, ja järjestymme yhteen suureen unioon —, sitä pikemmin näemme ihanan auringon nousun — työn tasavallan nousun. — Fireman.

MIKÄ ERO ON RAUHALLISEN JA VÄKIVALTASEN TOIMINNAN VÄLILLÄ.

ALLAISEN kysymyksen joudun nyt tekemään yhdeksän kymmentä prosenttia käsittävän työväen aineksen puolesta josta aineksesta minä olen yksi solu, niiltä kymmenen prosenttia työväen luokkaa käsittävältä aineksesta, jotka vakuuttavat käsittävänsä mitä työväen luokan pitää tehdä vapautuakseen palkkaorjuudesta.

Kirjoituksissani "Keskustelua tuotanto- ja jakolaitosten valtauksesta" sekä "Tämän päiväiset vaatimuksemme" nimisissä kirjoituksissani olen tuonut meidän kantamme julki, joissa kuvastuu rauhallinen toiminta, perustuen tietoiselle toiminnalle, eikä väkivaltaisuukselle määrättyinä hetkinä.

On olemassa ainoastaan kaksi menettelytapaa: *rauhallinen ja väkivaltainen*. Rauhallinen toiminta perustuu kasvatustyölle ja järjestymiselle ja väkivaltainen toiminta perustuu luokkavihan lietsomiselle, joka johtaa väkivaltaisuuksien joukkoliikehtimisen muodossa.

Edellinen on pohjajoukkojen filosofia ja jälkimmäinen on pikkuperivariston sosialismin ja kommunismin filosofiaa.

I. W. W. ei edusta väkivaltaista toimintaa ja

näin ollen sen täytyy pysytellä rauhallisen toiminnan puitteissa, jonka perustana on kasvatustyö ja järjestäminen.

Koska I. W. W:n jäsenistön keskuudessa näkyy olevan aineksia jotka eivät *poliittis-fetismin* peiloittamina uskalla hyväksyä tätä rauhallista toimintaa, vaan hapuroivat sinne ja tänne kuten Kantelo, kuitenkin uskaltamatta tuoda ajatustaan selvästi esille mitä hän tarkoittaa toiminnallaan joka ei ole rauhallista eikä väkivaltaista.

Nyt jätän siis teidän vastattavaksenne, että mikä toiminta on rauhallisen ja väkivaltaisen toiminnan välillä?

Meitä ei enää pelota "*poliittinen fetisismi*", sillä me olemme siitä taudin oireesta jo aikoja sitten päässeet.

Ellei voida kumota pätevällä tavalla rauhallista toimintaamme, joka perustuu kasvatustyölle ja teolliselle järjestymiselle, niin tulemme jatkamaan toimintaamme kaikista vastustuksista huolimatta.

Teollisen vapauden puolesta,

Frank Lampi.